

ehk jõlle külma wet juhu wöita ja hoida, mis walu õra chmatab; ehk tules kuumaks tehtud raud naela woi warda ofsa walutava hamba peale natifeks aekas panna, aga nönda, et mite juu ligi ei puudu, ehk palet soea liwi woi palava tubaga täidetud riide wasta hoida. Parem rohi on: osta apteeklist hamba walu pillid, mis pole lallid ja pane tera walutava latkije hamba sisje. Kõige parem nõu: mine sinna hamba arðti juurte. Kas tead, mis veel üks wäga hea hamba rohi on ja iga ühel omast läest külalist, selle rohu nimi on: kannatus, mis kui raha ei mälja, aga wäga raste ja walus rohi on.

Röha wasta.

Keeda joo laerit ehk faljusid unnnu ol faunis heaste, nönda et pool wet õra feend, laje jahtuda, falla pudeli sisje ja siis jo seda wedelat leigest peast. Ka feeda unnnu ol nõmmne ehk männiku walgid samlud, surua läbi riide ja laje õra jahtuda, mis pañuis jääb nagu pilwe woi lindu, siis priugi seda faunis louna aega, — lautab lõha, riinu haigust ja on ta tiiskuse wästa.

Wiina wend.

Toho söge! wana mees, kui hirmus falthalas sina wälja nääd, just kui föige foledam erne hirmutis, hoia ennast tule eest, muidu woid sinna volema panna. Siil on jo ta üts sunr trigew töös lastwand poeg, les kui fauna waeste koolis läinud; kas ta sinu eest ei muretse?

(Pääd norku liiüles.) Minu poeg hundi händ? Jumal paraku! Mina olen teda foera jo aegfaste palumud, misle eesmärgite ja öppetüskels olla ja mind aidata. Ta on seda teinud ja ta ühels falthalals saanud; need narud, mis mul praegu ümber on, wahetas minule ja mo sobedamatid konsiid wöttis omale, poole forteist wiina andisti peale kauba.

Truu noorit.

„Mo lassis Maari, waewalt oleme alles kirihi astari eest õra, ja juba jüs on pifarakad silmas?“

„Kirifjanda sõnad on mo südant wäga liigutand ja suletand. Naene peab' oma isa ja ema maha jätmja ja oma mehe poole hoidma. Kui ma oleks oma wannemid armastand, siis ma poleks mite sinule tulnud,” ütles nooril silmi pühkides ja rõõmuga oma mehe otja wahtides.

Waata, uju, feda?

Üks rebane füsilutas fanadele ja liffedele, kes puu otsas istusivad, jäädvavat rahu ja sõbrust, ja ütles ennast föige loomade poolest wälja saadetud, seda töömu sõnumit föige edlast fanadele luulutama, nönda et hunt ja lammast, rebane ja lanad olla teine teise wachel löpmata armastuse ja rahu seadus teinud, mis ifa ja igaweste peab jääma. Selle libeda fönega püüdis ta fanu puu pealt maha meeslitada. Aga kui ütles: „Seda luulen ma wäga hea meelega!“ ja sirutas oma laela öige piffale. Rebane küsis: „Mis ja waatad, wend?“ Kui oli laaval ja ütles: „Mia nään ühte lätti laugelt foertega sia poole tulevad.“ Rebane ütles: „Pean juttu löppetama, ei mul pole enam aega, pean minema.“ Kui wastas: „Ole hea mees, oota natuke, ja rahu seaduse füulitaja, jää veel sia. Siis tahame meie ta sinu juure maha tulla, kui näâme, et foerad sunuga sõbrad ja rohul on.“ Rebane ütles rutuuga: „Ei n'ad ei tea veel fest osjasti ühtegi,“ ja pani joostes metsa poole minema nagu oram.

Ära uju petja juttu mitte lohe wäga tuttu;

Pane hästi sopra tähel, pettis wiis on mõne mehet.